

, Hr. formann! Hr. direktör! Mine damer og herrer!

Et hundreårsjubileum er alltid en stor begivenhet - ikke bare fordi det er et tiltalende rundt tall, men også fordi det omfatter en tidsperiode som er stor nok til å skape spenning mellom fortid og nåtid, ^{og} til å gi ~~et~~ ^{refleksjoner over} vår samtid og vår framtid.

Rett nok kan hundreårsjubileer være så mangt - fra minnet om det forgagne, over det hendöende til det spill levende. Fra pressen, ikke minst, kjenner vi jo godt variasjonene i hundreårsjubileer.

- jeg synes for eksempel at det i blant kan være noe tvilsomt å anskueliggjøre for all verden hvor sorgelig forgjengelig et menneskes vitalitet og livsutfoldelse er - - med bilder og omtaler.

Men la oss ikke ^{trekke slike paralleller til} den hundreåring vi her er samlet for å feire, for han hörer såvisst ikke til dem som må intervjues med hörerör og vemodighet. Det er ingen inntörket olding, men i sannhet en livsfrisk og vital krabat. De mange ^{Covent} som er blitt ^{dagene} hundreåring til del, vitner ^{om} om sprekhet og en sprudlende spenstighet.

Det er ikke bare det at vår hundreåring har akslet seg inn i nye og hypermoderne kontorer midt i tjukkeste sentrum - hundreåringen tumler også, etter det jeg forstår, med framtidsplaner som kan få det til ^{gj. ledelse} å svimle både for alle utenforstående og ikke-fagfolk - statsministre og finansministre ^{og andre tekniske kvaliteter}.

La meg her et öyeblikk få fanne et litt videre perspektiv - rette oppmerksomheten mot pressen i sin alminnelighet i relasjon til de vyer av teknisk art som jeg forstår det tumles med i Norsk Telegrambyrås ledelse i dag. - Det er en tradisjon i vårt land at vi skal ha endifferensiert og meningsfylt dagspresse. Det er en

gjør tradisjon jeg tror vi skal ^{gjøre} ~~gjøre~~. Men det står ikke til å nekte at nettopp teknifiseringen kan være - ja, alt har vist seg å være en fare for ~~for~~ ^{for} ~~for~~ og variasjonenes ^{muligheter} ~~muligheter~~.

Og Pressens framtidge oppgave blir derfor ^å kombinere tekniske framskritt og differensiering. Noen lett oppgave er det ikke, og kanskje er det i erkjennelsen av det at pressen selv har bedt. ^{for} samarbeid og eventuel bistand ^{til} å fendre de farer som truer vår avis-flora. Som kjent har regjeringen stilt seg imøtekommende til ^{det} første ønske, nemlig om å ^å utredet pressens problemer både internt og eksternt. Komiteens arbeid imøteses utvilsomt med stor interesse av alle - Hellerud! - og jeg håper at ^{om} ~~innstillingen~~ vil bli et fruktbart utgangspunkt for såvel debatt som arbeid med pressens stilling og problemer i framtida.

Men uansett hva vi måtte komme til å gjøre eller ikke gjøre av mer konkrete ting for å bevare en ^{uavhengig} og uavhengig dagspresse, kommer vi ikke forbi at dens velferd og livskraft ~~er~~ mer enn noen gang før vil avhenge av den ansvarsbevissthet pressens egne folk er i stand til å utvise.

Det røyner stadig mer på det vi kaller ^{etikk} i videste forstand, både utad overfor det samfunn og det mennesker pressen skal virke i og for, og innad mellom presseorganene selv. Heller ikke i pressen kan konkurransesamfunnets utvekster holdes stangen uten ^{innsats} ~~innsats~~.

for pressens for pressen

Nå er vi dessverre alle skrøpelige mennesker - mennesker som kan feile. Slik er det vel også med dere som arbeider i pressen. Men la oss allikevel være enige om at både dere og alle vi andre gjør hva vi kan for å handle slik at vi fortsatt kan nyte den lykke å ha en ^{uavhengig} og menneskelig presse, og at moderne og framtidig teknikk aldri må føre automatiseringen inn i avisenes meninger.

Kan vi holde robotene borte fra pressen, er samfunnet også langt på vei sikret mot teknifiseringens farer. En presse der det menneskelige sitter i høysetet, vil i framtida være vårt demokratiske og vårt menneskeverds beste vern og feste.

Det er med en særlig glede og ærbødighet jeg trekker disse tanker fram ved dette høvet. Jeg har nemlig en levende følelse av at den jubilant vi feirer og hedrer i dag, i alt sitt virke er seg sitt ansvar bevisst. Nettopp fordi Norsk Telegrambyrås arbeid bærer så tydelig preg av dette, reduseres hos en utenforstående også frykten for hva de tekniske framtidsvyer byrået tumler med, kan føre med seg av farer for en differensiert presse. Jeg føler en trygghet ved dette og ved den stolte uavhengighet NTB alltid bygger på. NTB er jo pressens hovedformidler av nyhetsstoff, og hva kunne vel ikke en slik dominerende stilling misbrukes til om den var tatt hånd om av folk som ikke fulgte de samme arbeidsprinsipper som i dag holdes

så høyt i akt. *Nettopp den grunn til Stadsbyrås etablissement er at det er i samsvar med de samfundsmæssige betingelser som gælder i dag.*

Kanskje er det dem som har forsøkt å angripe denne i ordets beste forstand opphøyde stilling Norsk Telegrambyrå har befestet seg i. Det er i så fall kortsiktig handling, for ved nærmere ettertanke må vel hver eneste en av oss være taknemlig for at vi har et nyhetsbyrå som forfekter med fast besluttsomhet prinsippet om uavhengighet til alle hold. Ser vi oss rundt i verden, vil vel denne posisjon av frihet og selvstendighet måtte bli oss alle enn mere umistelig. Ikke minst ved en anledning som denne er det all grunn til å tenke over dette.

Det betyr ikke at NTB isolerer seg i selvgodhet og jeg-alene-vite-mentalitet. Min erfaring er at NTB og dets medarbeidere i dag er så sikre på seg selv at de våger å kombinere samarbeid utad med uavhengighet innad. Det skal en voksen mentalitet til for å klar det i en så utsatt og vanskelig stilling.

*og kanskje denne
er den dobbelt
farlig fordi
dette kan den
nyttelse av
denne er det
kraftskade
på semi-
fjernsynet.
Denne er det
gjennom det
dette er det
glade i denne
og NTB er
gjennom det
dette er det*

Jeg har den faste tro at både de aviser og de kvinner og menn som rundt om i våre aviser som står sammen om å drive og bære institusjonen NTB såvel som den stab i byrået som utfører det daglige arbeid, også i framtida vil *te bære sitt* arbeid på de *te bære sitt*

Med disse ord vil jeg på vegne av regjeringen få ønske Norsk Telegrambyrå hjertelig til lykke med det første sekel. Måtte det neste hundre år bli like *givende*.

Jeg ber dere alle være med å utbringe Norsk Telegrambyrås skål, og retter skålen til styrets formann, redaktør Gerhardsen *styrets daglige leder,* og direktør Werner Erichsen. Skål!